

คำวินิจฉัยของ นายอรรถ หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๐/๒๕๕๕

วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ศาลแพ่งธนบุรีส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นายสก แซ่ล้อ กับพวก) จำเลยในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๖๘๗/๒๕๕๔ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ (กรณีพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ)

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เดิมผู้ร้องที่ ๑ ผู้ร้องที่ ๒ เป็นลูกหนี้ของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) โดยผู้ร้องที่ ๑ เป็นผู้ได้รับสินเชื่อตามสัญญากู้เงิน ผู้ร้องที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกันหนี้เงินกู้ของผู้ร้องที่ ๑ ต่อธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ได้ทำสัญญาโอนขายสินเชื่อให้แก่บริษัทบริหารสินทรัพย์ธนบุรี จำกัด บริษัทบริหารสินทรัพย์ธนบุรี จำกัด ได้บอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้แล้ว จึงทำให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ธนบุรี จำกัด ได้รับโอนสิทธิและผลประโยชน์ต่างๆ รวมถึงลดจนหลักประกันประเภทค้ำประกัน จำนอง จำนำ ที่ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) มีอยู่มาเป็นของบริษัทบริหารสินทรัพย์ธนบุรี จำกัด รวมทั้งสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของผู้ร้องทั้งสองที่ค้างชำระด้วย ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ร้องทั้งสองไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงได้ฟ้องผู้ร้องทั้งสองเป็นจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ต่อศาลแพ่งธนบุรี ให้ร่วมกันชำระหนี้ได้ถอนจำนองหลักทรัพย์ให้แก่โจทก์พร้อมดอกเบี้ยโดยในการฟ้องและดำเนินคดี โจทก์ได้มอบอำนาจให้บริษัท อัลฟา แคปิตอล เอ เอ็ม ซี จำกัด เป็นผู้รับมอบอำนาจให้บอกกล่าวให้ชำระหนี้และดำเนินคดีมีอำนาจกระทำการแทนโจทก์ รวมถึงได้ให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงได้ด้วย ซึ่งบริษัท อัลฟา แคปิตอล เอ เอ็ม ซี จำกัด ผู้รับมอบอำนาจ ได้มอบอำนาจช่วงให้นายศักดิ์ เอื้อชูเกียรติ และนายสมบัติ ชัยเดชสุริยะ เป็นผู้ มีอำนาจบอกกล่าวดำเนินคดีและกระทำการแทนโจทก์ตามคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๖๘๗/๒๕๕๔ ระหว่างบริษัทบริหารสินทรัพย์ธนบุรี จำกัด โดยนายศักดิ์ เอื้อชูเกียรติ และนายสมบัติ ชัยเดชสุริยะ ผู้รับมอบอำนาจช่วง โจทก์ นายสก แซ่ล้อ และนายไพโรจน์ ศิริพรเลิศ จำเลย ฐานผิดสัญญากู้ยืม จำนอง และค้ำประกัน จำนวนทุนทรัพย์ ๑,๕๕๖,๘๐๘.๐๘ บาท ผู้ร้องทั้งสองได้ให้การต่อสู้คดีในหลายประเด็น และได้โต้แย้งว่า การโอนสิทธิเรียกร้องระหว่างโจทก์กับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ไม่มีผลตามกฎหมาย เพราะเป็นการสมคบกันกระทำขึ้นเอง โดยผู้ร้องทั้งสองไม่ทราบและมิได้ให้ความยินยอมด้วย เป็นการฝ่าฝืนใจลูกหนี้จึงเป็นการโอนสิทธิเรียกร้องที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย บทบัญญัติของพระราชกำหนด

บริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญว่าด้วยศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลเป็นการออกกฎหมายที่ทำให้มีผลใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือบุคคลกลุ่มใด กลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เป็นการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินและการจำกัด เสรีภาพในการแข่งขันโดยเสรีตามมาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญ ดังนั้น พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ดังกล่าวจึงใช้บังคับไม่ได้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ขอให้ศาลส่งปัญหาข้อกฎหมายไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณา วินิจฉัย ศาลแพ่งชนบทพิจารณาแล้ว เห็นว่า จำเลยทั้งสองโต้แย้งประสงค์จะให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ จึงส่งเรื่องดังกล่าวเพื่อศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องชี้แจง

มีปัญหาต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ มีข้อความขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ บัญญัติว่า “ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครอง”

มาตรา ๒๖ บัญญัติว่า “การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้”

มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า “สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้โดยชัดแจ้ง โดยปริยาย หรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ย่อมได้รับความคุ้มครอง และผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมาย และการตีความกฎหมายทั้งปวง”

มาตรา ๒๘ บัญญัติว่า “บุคคลย่อมอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิและเสรีภาพ ของตนได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดต่อ ศีลธรรมอันดีของประชาชน

บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ เพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้”

มาตรา ๒๙ บัญญัติว่า “การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้ และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

บทบัญญัติวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎหรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วย โดยอนุโลม”

มาตรา ๓๐ บัญญัติว่า “บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน

ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้ เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม”

มาตรา ๔๘ บัญญัติว่า “สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิ และการจำกัดสิทธิเช่นนี้ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

การสืบทอดย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิของบุคคลในการสืบทอดมรดกย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ”

มาตรา ๕๐ บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ การคุ้มครองประชาชนในด้านสาธารณสุข การรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม สวัสดิภาพของประชาชน หรือเพื่อป้องกันการผูกขาด หรือจัดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน”

พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘ บัญญัติว่า “ในการโอนสินทรัพย์ที่เป็นสิทธิเรียกร้องจากสถาบันการเงินไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ หากบริษัทบริหารสินทรัพย์มอบหมายให้ผู้รับชำระหนี้เดิมเป็นตัวแทนเรียกเก็บและรับชำระหนี้ที่เกิดขึ้น การโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าว

เป็นอันชอบด้วยกฎหมายโดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ให้ตัวแทนเรียกเก็บและรับชำระหนี้ตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่เก็บรักษาบัญชีและรายชื่อลูกหนี้ตามสินทรัพย์ที่โอนไปแล้วนั้นไว้เป็นบัญชีเฉพาะ และให้ลูกหนี้มีสิทธิตรวจบัญชีรายชื่อของตนได้

ในกรณีที่ตัวแทนเรียกเก็บและรับชำระหนี้เป็นบุคคลอื่นที่มีผู้รับชำระหนี้เดิม ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์บอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องไปยังลูกหนี้นับแต่วันที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงตัวแทนเรียกเก็บและรับชำระหนี้

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะรักษาความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน และหากปล่อยเนิ่นช้าอาจเกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน ในการรับโอนสินทรัพย์ที่ได้รับความเห็นชอบจากธนาคารแห่งประเทศไทย การบอกกล่าวการโอนตามวรรคสามอาจกระทำโดยประกาศรายการพร้อมรายละเอียดตามสมควรในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน และให้ถือว่าเป็นการบอกกล่าวการโอนตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์”

พิจารณาแล้ว กรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ เป็นบทบัญญัติรับรองและให้ความคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลโดยทั่วไป มาตรา ๒๖ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดขอบเขตในการใช้อำนาจโดยองค์ของรัฐว่า การใช้อำนาจนั้นต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ไม่ว่าโดยชัดแจ้ง โดยปริยาย หรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ย่อมได้รับความคุ้มครอง มาตรา ๒๘ การอ้างถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของบุคคลนั้น ต้องไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น หรือไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน ผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ อาจกล่าวอ้างเพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ในศาลได้ มาตรา ๒๙ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำไม่ได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพไม่ได้และอยู่ภายในเงื่อนไขที่ว่าต้องใช้บังคับเป็นการทั่วไป มิได้มุ่งหมายที่จะใช้บังคับแก่กรณีหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจง มาตรา ๓๐ บัญญัติรับรองความเสมอภาคของบุคคล ชายหรือหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน บุคคลทุกคนย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน จะเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่ง

ความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ เพศ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญไม่ได้ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ หรือทั้งหมัตรานี อยู่ในหมวด ๑ ซึ่งเป็นบททั่วไป และหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย เป็นการกำหนดหลักการกว้าง ๆ โดยทั่วไป

กรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ เป็นบทบัญญัติรับรองสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิ เช่นว่านี้จะต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยปกติบุคคลที่มีสิทธิในทรัพย์สินโดยย่อมมีสิทธิที่จะใช้สอยหรือได้ประโยชน์จากทรัพย์สิน หรือใช้สิทธิ หวงกันทรัพย์สินนั้น การจะกำหนดขอบเขตของสิทธิ และการจำกัดสิทธิของผู้ที่เป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้น จะกระทำมิได้ นอกจากจะมีบทบัญญัติของกฎหมายให้ทำได้ กรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ เป็นบทบัญญัติ ที่รับรองสิทธิของบุคคลในเรื่องการประกอบกิจการหรือการประกอบอาชีพ บุคคลมีเสรีภาพที่จะประกอบกิจการ หรือประกอบอาชีพอะไรก็ย่อมทำได้ และสามารถแข่งขันกันได้อย่างเสรีและเป็นธรรม การจำกัดสิทธิ ในการที่จะประกอบกิจการหรือจะประกอบอาชีพ จะทำไม่ได้ นอกจากจะได้มีบทบัญญัติของกฎหมาย ให้จำกัดเสรีภาพเช่นว่านั้นได้และกฎหมายนี้จะจำกัดเสรีภาพ แต่กฎหมายที่จะออกมาเพื่อจำกัดเสรีภาพ จะเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเศรษฐกิจของประเทศ การคุ้มครองประชาชน ด้านสาธารณสุข โภค การรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และที่เป็นไปเพื่อ ประโยชน์สาธารณะอื่น ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ เป็นเรื่อง การโอนสินทรัพย์ที่เป็นสิทธิเรียกร้องจากสถาบันการเงินไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์หากบริษัทบริหาร สินทรัพย์มอบหมายให้ผู้รับชำระหนี้เดิมเป็นตัวแทนเรียกเก็บและรับชำระหนี้ที่เกิดขึ้น การโอนสิทธิดังกล่าว ไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ ก็ถือว่า เป็นการโอนโดยชอบแล้ว โดยหลักสิทธิเรียกร้องย่อมโอนกันได้ แต่จะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ลูกหนี้หรือ บุคคลภายนอกได้จะต้องบอกกล่าวการโอนเป็นหนังสือไปยังลูกหนี้ กรณีเป็นเรื่องหนี้ โอนสิทธิเรียกร้อง เป็นวิธีการที่จะปฏิบัติชำระหนี้ ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน และเสรีภาพของบุคคล ที่จะประกอบกิจการหรือในการประกอบอาชีพ เหตุผลที่ต้องออกพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เนื่องจากประเทศประสบภาวะวิกฤติทางการเงินและเศรษฐกิจหากไม่พิจารณาปรับปรุง กฎหมายเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการแก้ปัญหาสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ก็ไม่อาจแก้ปัญหาเศรษฐกิจ และการเงินได้ เป็นกรณีฉุกเฉินและมีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้จึงจำเป็นต้องตราพระราช กำหนดนี้ขึ้น ยกเว้นเฉพาะเรื่องการบอกกล่าวการโอนเป็นหนังสือเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว ในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศให้กลับคืนสู่สภาพปกติโดยเร็ว กฎหมายจึงบัญญัติให้การโอนสิทธิ

เรียกร้องในกรณีเช่นนี้ ไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ ก็ถือว่าเป็นการโอนสิทธิเรียกร้องโดยชอบแล้ว สามารถยกขึ้นต่อสู้ลูกหนี้หรือบุคคลภายนอกได้ เป็นบทกฎหมายที่ยกเว้นไม่ต้องบอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องไปยังลูกหนี้ แต่ลูกหนี้ยังมีสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๘ วรรคสอง กล่าวคือ ลูกหนี้มีข้อต่อสู้เจ้าหนี้เดิมอย่างไรก็สามารถยกขึ้นต่อสู้ผู้รับโอนได้ พระราชกำหนดบริษัท บริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิของลูกหนี้ที่มีอยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ก็เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้”

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ ไม่มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐

นายอูระ หวังอ้อมกลาง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ